

Hallituksen esitys Eduskunnalle laeiksi kuulovammaisten ja näkövammaisten ammattikouluista annetun lain muuttamisesta sekä ammatillisten oppilaitosten rahoituksesta annetun lain 1 §:n muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan, että kehitysvammaisten ammatillista koulutusta järjestävät valtion kehitysvammaisten erityishuollon toimintayksiköt eli Alavuden ammatillinen koulutuskeskus, Perttulan ammatillinen koulutuskeskus ja Kuhankosken opetuskoti, jotka tällä hetkellä kuuluvat sosiaali- ja terveysministeriön hallinnonalaan, siirrettäisiin opetusministeriön hallinnonalle ammattikasvatushallituksen johdon ja valvonnan alaisuuteen. Muu vammaisten ammatillinen koulutus on jo ammattikasvatushallituksen johdon ja valvonnan alaista. Ehdotuksen mukaan erityishuollon toimintayksiköistä muodostettaisiin valtion omistamia erityisammattikouluja, jotka antaisivat ammatillista koulutusta ja ammatilliseen koulutukseen valmentavaa opetusta kehitysvammaisille henkilöille. Uudistus toteutettaisiin laa-

jentamalla kuulovammaisten ja näkövammaisten ammattikouluista annetun lain soveltamisalaa siten, että laki koskisi myös kehitysvammaisten henkilöiden ammatillista koulutusta järjestäviä oppilaitoksia.

Esityksessä ehdotetaan lisäksi, että ammatillisten oppilaitosten rahoituksesta annettua lakia muutettaisiin siten, että lain soveltamisala koskisi valtion omistamia kuulovammaisten ja näkövammaisten ammattikouluja sekä kehitysvammaisten erityisammattikouluja, jolloin oppilaan kotikunta osallistuisi yhdenmukaisesti myös näiden oppilaitosten käyttömenoihin.

Esitys liittyy vuoden 1986 tulo- ja menoarvioesitykseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä. Ehdotetut lait on tarkoitettu tulemaan voimaan 1 päivänä elokuuta 1986.

YLEISPERUSTELUT

1. Nykyinen tilanne ja muutoksen syyt

Kehitysvammaisten ammatillista koulutusta on järjestetty joko yleisen ammattikoulutusjärjestelmän ja sitä koskevien säädösten puitteissa tai erityisissä valtion kehitysvammalaitoksissa (valtion erityishuollon toimintayksiköissä), joiden toimintaa koskevat säädökset ovat kehitysvammaisten erityishuollosta annetussa laissa (519/77), jäljempänä kehitysvammalaki ja sen voima-panosta annetussa laissa (520/77) sekä kehitysvammaisten erityishuollosta annetussa asetuk-

sessä (988/77), jäljempänä kehitysvamma-asetus. Valtion erityishuollon toimintayksiköiden, joita tällä hetkellä on kolme, toimintaa ja tehtäviä on 1970-luvulta alkaen monin osin uudistettu. Nykyisin ne ovat lähinnä kehitysvammaisten ammatilliseen koulutukseen erikoistuneita laitoksia.

Valtion erityishuollon toimintayksiköt ovat sosiaalihuollon alaisia, mutta kehitysvammaisten erityishuoltoon kuuluvan ammatillisen koulutuksen ohjaus ja valvonta kuuluu kehitysvammalain 3 §:n 2 momentin mukaan ammattikasvatushallitukselle. Muut vammaisille ammatillista koulutusta antavat laitokset, invalidihuolto-

laissa (907/46) tarkoitetut yksityiset invalidien erityisammattioppilaitokset ja kuulovammaisten ja näkövammaisten ammattikouluista annetussa laissa (819/71) tarkoitetut valtion omistamat kuulovammaisten ja näkövammaisten ammattikoulut, ovat ammattikasvatushallituksen alaisia oppilaitoksia.

Valtio vastaa valtion erityishuollon toimintayksiköiden käyttötalousmenoista, mutta oppilaita lähettäviltä kunnilta ja erityishuoltopiirien kuntainliitoilta peritään korvaus palveluista.

Sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionosuudesta annetun lain (677/82) tultua voimaan 1 päivänä tammikuuta 1984 kunnat saavat valtionosuutta järjestämäänsä kehitysvammaisten erityishuoltoon kantokykyluokasta riippuen 31—64 prosenttia. Kehitysvammaisten erityishuoltona annetaan myös ammatillista koulutusta valtion erityishuollon toimintayksiköissä. Kunnat ja kuntainliitot korvaavat kehitysvammaisten asukkaidensa osalta valtiolle myös tästä koulutuksesta aiheutuneita kustannuksia. Oppilaat osallistuvat myös kustannusten korvaamiseen maksamalla ylläpitomaksua toimintayksikölle. Rahoitus ja noudatettu menettely poikkeaa ammattikasvatushallituksen alaisesta muiden vammaisten ammatillista koulutusta koskevasta rahoituksesta. Valtio kustantaa kokonaan kuulo- ja näkövammaisten ammattiopetuksen kuulovammaisten ja näkövammaisten ammattikouluissa, joissa opetuksen lisäksi myös ylläpito on oppilaille maksutonta. Valtio korvaa kokonaan myös yksityisissä invalidien erityisammattioppilaitoksissa invalideille annettavasta opetuksesta aiheutuneet käyttökustannukset.

Vammaisten ammatillisen koulutuksen kehittämisen kannalta ei voida pitää perusteltuna, että koulutusta annetaan kahden keskusviraston alaisissa laitoksissa. Eduskunnan sivistysvaliokunta on kiinnittänyt peruskoululainsäädäntöä käsitellessä huomiota siihen, että vammaisten lasten erityiskoulut tulisi siirtää sosiaalihallinnosta opetushallintoon. Tähän viitaten esityksessä ehdotetaan, että kehitysvammaisten erityishuollosta annetussa asetuksessa tarkoitetut sosiaalihallituksen alaisina toimivat valtion erityishuollon toimintayksiköt, joiden ammatillisen koulutuksen valvonta ja ohjaus jo kuuluu ammattikasvatushallitukselle, siirrettäisiin ammattikasvatushallituksen alaisuuteen. Tällöin laitoksia voidaan nykyistä paremmin kehittää keskiasteen koulunuudistuksen vaatimusten mukaisesti yhtenäisesti muiden vammaisten ammatillista koulutusta antavien oppilaitosten kanssa. Tarkoituksena on, että kaikis-

sa kolmessa laitoksessa annettaisiin vastaisuudessa keskiasteen koulunuudistuksen mukaista ja oppilaiden edellytyksiin sopeutettua ammatillista peruskoulutusta. Koulutusammatit olisivat samat kuin ammatillisen peruskoulutuksen peruslinjoilla, mutta koulutuspituuksia samoin kuin opetussuunnitelmia voitaisiin muuttaa yksilöllisesti koulutettavien tarpeita ja mahdollisuuksia vastaaviksi. Tämän ohella oppilaitoksissa annettaisiin kehitysvamman edellyttämää valmentavaa ja sopeuttavaa koulutusta sekä voitaisiin järjestää vammaisten ammatilliseen koulutukseen liittyvää kehittämistä ja kokeilutoimintaa.

Hallinnollista siirtoa toimeenpantaessa Kuhan-
kosken opetuskodin ja Perttulan ammatillisen koulutuskeskuksen yhteydessä olevat maatilat siirtyisivät ammattikasvatushallituksen alaisuuteen ja säilyisivät edelleen laitosten yhteydessä opetuskäytössä.

Vammaisten ammatillisen opetuksen nykyinen rahoitusjärjestelmä ei ole yhtenäinen. Kehitysvammaisten ammatillisessa koulutuksessa oppilaiden kotikunnat osallistuvat kustannuksiin. Muiden vammaisryhmien koulutuskustannuksista vastaa yksin valtio. Kehitysvammaisten ammatillisen koulutuksen saattamiseksi yhdenvertaiseen asemaan muiden vammaisryhmien sekä terveiden ammatillisen koulutuksen kanssa ehdotetaan kuulovammaisten ja näkövammaisten ammattikouluista annettua lakia muutettavaksi siten, että siihen sisällytettäisiin valtion erityishuollon toimintayksiköt, joista samalla muodostettaisiin kehitysvammaisille tarkoitettuja erityisammattikouluja. Samalla ehdotetaan, että ammatillisten oppilaitosten rahoituksesta annetun lain (494/83), jäljempänä rahoituslaki, joka tulee lain (142/84) mukaan voimaan 1 päivänä tammikuuta 1986, soveltamisalaa muutettaisiin siten, että laki koskisi myös kuulovammaisille ja näkövammaisille tarkoitettuja ammattikouluja sekä kehitysvammaisten erityisammattikouluja. Tämän mukaisesti näissä oppilaitoksissa opiskelevien oppilaiden kotikunnat suorittaisivat valtiolle korvauksen, joka lasketaan lain soveltamisalaa kuuluvien valtion ammatillisten oppilaitosten keskimääräisten käyttömenojen perusteella. Oppilaan kotikunta olisi velvollinen osallistumaan rahoituslaissa tarkoitettuihin koulutuskustannuksiin samojen perusteiden mukaan sekä terveiden että vammaisten osalta.

Tarkoituksena on, että kehitysvammaisten ammatillista koulutusta kehitettäisiin osana keskiasteen ammatillista koulutusta.

2. Asian valmistelu

Kehitysvammaisten ammatillista koulutusta ja sen järjestämistä on osittain käsitelty ammatillisen erityisopetuksen toimikunnan mietinnössä (komiteanmietintö 1973:154). Samoja kysymyksiä on laajemmin selvitelty vammaisten ammatillisen koulutuksen toimikunnan mietinnössä (komiteanmietintö 1979:7), jossa ehdotettiin ammatillista erityisopetusta koskevan lain antamista. Toimikunta muun muassa katsoi, että vammais- vaikeusasteen mukaan oppilaat tulisi sijoittaa tavallisiin ammatillisiin oppilaitoksiin ja erityis- oppilaitoksiin sekä että valtion tulisi suorittaa erityisopetuksesta aiheutuvat kustannukset kokonaan.

Sosiaali- ja terveysministeriön 2 päivänä kesäkuuta 1981 asettama kehitysvammalainsäädännön tarkistustyöryhmä, jonka tehtävänä oli selvittää kehitysvammaisten erityishuoltoa koskevan lainsäädännön muutostarpeita, on III osamietinnössään esittänyt, että valtion toimintayksiköt sijoitettaisiin uudelleen valtionhallinnossa opetusministeriön hallinnonalalle ja että kustannukset suoritettaisiin kokonaan valtion varoista.

Sosiaalihallitus asetti 25 päivänä marraskuuta 1981 valtion kehitysvammalaitosten kehittämistyöryhmän, jonka tehtävänä oli selvittää valtion erityishuollon toimintayksiköiden osalta sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelua ja valtionosuutta koskevan lainsäädäntöuudistuksen aiheuttamat toimenpiteet. Tähän tehtävään liittyen työryhmän tuli selvittää toimintayksiköiden asema, tehtävät ja opetuksen sisältö keskiasteen koulun- uudistuksen yhteydessä. Samalla työryhmä ehdotti, että valtio vastaisi kokonaan näiden ammattiopetusta antavien laitosten kustannuksista samalla tavalla kuin kuulovammaisten ja näkö- vammaisten koulutuksessa.

Valtioneuvoston 18 päivänä syyskuuta 1984 hyväksymässä sosiaalihuollon järjestämistä koskevassa valtakunnallisessa suunnitelmassa vuosille 1985—1989 on otettu huomioon edellä tarkoitettujen valtion erityishuollon toimintayksiköiden siirtyminen opetusministeriön hallinnonalalle.

Ehdotus on valmisteltu virkamiestyönä. Työhön ovat osallistuneet opetus- ja sosiaaliviranomaiset. Asiasta on hankittu valtiovarainministeriön, ammattikasvatushallituksen, valtion erityishuollon toimintayksiköiden, Kehitysvammlaiton, Kehitysvammahuollon neuvottelukunnan ja Kehitysvammaisten tukiliiton lausunnot.

3. Esityksen organisatoriset vaikutukset

Esityksen mukaan valtion omistamat kehitysvammaisten ammatilliseen koulutukseen erikoistuneet erityishuollon toimintayksiköt siirtyisivät sosiaalihallituksen alaisuudesta ammattikasvatushallituksen alaisuuteen. Esitys ei edellytä erityisjärjestelyjä kummallakaan hallinnon alalla. Uudistuksesta aiheutuvat uudet tehtävät voitaisiin hoitaa ammattikasvatushallituksen nykyisellä henkilöstöllä. Erityishuollon toimintayksiköiden virkojen ja toimien nimikkeitä ja rakennetta tulisi vastaisuudessa kehittää siten, että ne vastaisivat ammattikasvatushallituksen alaisessa muussa vammaisten ammatillisessa koulutuksessa käytettäviä nimikkeitä.

Kuulovammaisten ja näkövammaisten ammatikouluista annettua asetusta (60/72) on tarkoitus muuttaa siten, että valtion erityishuollon toimintayksiköiden nykyiset viran- ja toimenhaltijat säilyttäisivät kelpoisuutensa erityisammattikouluihin perustettaviin vastaaviin virkoihin ja toimiin.

4. Esityksen taloudelliset vaikutukset

Valtion kehitysvammaisten erityishuollon toimintayksiköt ovat tällä hetkellä erityishuoltopalveluja erityishuoltopiirien kuntainliitoille ja kunnille tuottavia toimintayksiköitä. Kustannukset, jotka aiheutuvat valtion toimintayksikön järjestämisestä erityishuollosta, korvataan jäljempänä mainitulla perusteella valtiolle. Korvauksen lisäksi valtion toimintayksiköissä opiskelevilta oppilailta peritään ylläpidosta asetuksella säädetty maksu.

Korvauksen määräytymisperusteena ovat kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avuksista annetun lain (35/73) mukaiset valtion toimintayksiköiden asianomaiset kalenterivuoden todelliset käyttökustannukset vähennettynä niihin kohdistuvilla muilla tuloilla kuin ylläpitomaksuilla. Vuodelta 1983 peritty lopullinen korvaus on ollut 238 markkaa oppilasta kohti käyttöpäivältä. Valtio osallistuu kuntien korvauksiin maksamalla sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionosuudesta annetun lain perusteella valtionosuutta keskimäärin 48 prosenttia edellä mainittuihin käyttökustannuksiin.

Valtion kehitysvammalaitosten kokonaismenot ovat vuonna 1985 arviolta noin 19,8 miljoonaa markkaa ja tulot noin 12,8 miljoonaa markkaa.

Tämän lisäksi työllisyyskoulutuksena Kuhankosken opetuskodissa järjestettävän koulutuksen kustannukset ovat 0,9 miljoonaa markkaa, joten laitosten menot yhteensä ovat 20,7 miljoonaa markkaa. Tuloista muodostuu pääosa eli 11,0 miljoonaa markkaa kuntien maksamista korvauksista. Valtio maksaa näihin korvauksiin sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionosuudesta annetun lain perusteella valtionosuutta noin 5,3 miljoonaa markkaa. Valtion nettomenot ovat näin ollen noin 13,2 miljoonaa markkaa vuonna 1985.

Ehdotuksen mukaan siirrettäisiin valtion omistamat kehitysvammaisten erityisammattikoulut sekä kuulovammaisten ja näkövammaisten ammattikoulut ammatillisten oppilaitosten rahoituksesta annetun lain mukaisen kunnan korvausvelvollisuuden piiriin ammatillisen peruskoulutuksen osalta. Kehitysvammaisten erityisammattikouluissa tulisi niin sanotussa valmentavassa opetuksessa olemaan 64 ja ammatillisessa peruskoulutuksessa 136 oppilaspaikkaa. Kuulovammaisten ja näkövammaisten ammattikoulujen oppilaspaikkojen määrä oli vuonna 1984 noin 260.

Ammatillisten oppilaitosten rahoituksesta annetun lain mukaan oppilaan kotikunta suorittaa valtiolle oppilaskohtaisen korvauksen, jonka perusteet valtioneuvosto vahvistaa vuosittain valtion ammatillisten oppilaitosten keskimääräisten todennäköisten kustannusten pohjalta. Korvauksen perusteita vahvistettaessa otetaan huomioon kaikkien valtion ammatillisten oppilaitosten vuotuiset kulutusmenot sekä kone-, kalusto- ja laitehankinnoista aiheutuvat menot, joista vähennetään työtoiminnan tulot. Oppilasta kohden vahvistetuista menoista luetaan oppilaiden kotikunnille kuuluviksi edellä esitetyllä tavalla määräytyvän oppilasta kohti lasketun käyttökustannuksen ja rahoituslain 6 §:ssä tarkoitetun kunnan kanto-kykyluokan edellyttämän valtionosuuden välinen erotus. Kunnan kanto-kykyluokan mukainen valtionosuus vaihtelee 51—86 prosentin välillä.

Valtion kehitysvammalaitosten nykyiset oppilasta kohti lasketut käyttömenot ovat noin 100 000 markkaa sekä kuulovammaisten ja näkövammaisten ammattikoulujen vastaavat kustannukset olivat vuonna 1984 noin 53 800 markkaa vuodessa. Vastaavasti kaikkien muiden valtion ammatillisten oppilaitosten keskimääräiset oppilasta kohden lasketut käyttömenot olivat vuonna 1984 noin 18 900 markkaa vuodessa.

Valtiolle suoritettavien korvausten määrästä kunnat ovat ammatillisten oppilaitosten rahoit-

tuksesta annetun lain siirtymäsäännöksen mukaan velvollisia suorittamaan valtiolle 60 prosenttia vuonna 1986, 80 prosenttia vuonna 1987 ja 100 prosenttia vuodesta 1988.

Vuonna 1985 kuntien arvioidaan maksavan kehitysvammalaitosten toiminnasta valtiolle nettokorvausta noin 5,7 miljoonaa markkaa. Kuulovammaisten ja näkövammaisten ammattikoulujen kustannuksiin kuntien ei ole nykyisin tarvinnut osallistua. Ammatillisten oppilaitosten rahoituksesta annetun lain mukaan laskettuna olisi kuntien valtiolle maksama korvaus valtion erityisammattikoulujen sekä kuulovammaisten ja näkövammaisten ammattikoulujen toiminnasta vuonna 1986 noin 0,8 miljoonaa markkaa, vuonna 1987 noin 2,2 miljoonaa markkaa ja vuonna 1988 noin 2,7 miljoonaa markkaa, kun korvaus on täysimääräinen.

Kun ehdotuksen mukaan erityisammattikoulujen sekä kuulovammaisten ja näkövammaisten ammattikoulujen menot otettaisiin huomioon edellä esitettyä oppilaskohtaista käyttökustannusta määriteltäessä ja kun mainituista oppilaitoksista aiheutuvat oppilasta kohden aiheutuvat käyttökustannukset ovat huomattavasti korkeammat kuin muissa valtion ammatillisissa oppilaitoksissa keskimäärin, toimenpiteestä aiheutuu kunnille lisäkustannuksia, jotka sisältyvät kuntien kaikissa valtion ammatillisissa oppilaitoksissa opiskelevista oppilasta valtiolle maksamiin korvauksiin. Mainittu lisäkustannus on kuntien korvausvelvollisuuden asteettaisesta voimaantulosta johtuen vuonna 1986 noin 2,3 miljoonaa markkaa, vuonna 1987 noin 6,1 miljoonaa markkaa ja vuonna 1988 noin 7,6 miljoonaa markkaa. Kun otetaan huomioon kuntien valtion kehitysvammalaitosten toiminnasta 1985 maksama 5,7 miljoonan markan korvaus ja verrataan tätä esityksen mukaiseen järjestelmään, jossa kuntien valtion muihin ammatillisiin oppilaitoksiin maksamat korvaukset nousevat, kuntien maksuvelvollisuus laajentuu uusiin oppilaitoksiin ja maksuvelvollisuudet porrastetaan ajallisesti, aiheutuu valtiolle vuonna 1986 lisäkustannuksia noin 0,3 miljoonaa markkaa. Vuonna 1987 valtion menot vähenevät noin 2,6 miljoonaa markkaa ja vuonna 1988, jolloin valtiolle maksettavat korvaukset suoritetaan täysimääräisinä, noin 4,6 miljoonaa markkaa.

5. Muita esitykseen vaikuttavia seikkoja

Nyt annettavan esityksen johdosta eräiden tehtävien siirtyessä sosiaalihallitukselta ammattikasvatushallitukselle joudutaan tekemään tarkistuksia kehitysvammaisten erityishuollosta annettuun asetukseen sekä kuulovammaisten ja näkövammaisten ammattikouluista annettuun asetukseen. Tämän lisäksi ehdotetut tehtävien muutokset tulee ottaa huomioon ammattikasvatushallituksesta ja sosiaalihallituksesta annetuissa asetuksissa (715/81 ja 271/78).

Ammatillisten oppilaitosten rahoituksesta annetun lain 1 §:ää ehdotetaan muutettavaksi hallituksen esityksessä laeiksi valtion askartelunohjaajaopistosta annetun lain ja eräiden siihen liittyvien lakien muuttamisesta. Kyseisen esityksen mukaan valtion askartelunohjaajaopisto saatettaisiin ammatillisten oppilaitosten rahoituksesta annetun lain piiriin. Jos kyseinen lainmuutos hyväksytään ennen tämän esityksen käsittelyä, on tähän esitykseen sisältyvän 2. lakiehdotuksen johdolauseeseen ja pykälään tehtävä tarvittavat tarkistukset.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Lakiehdotukset

1.1. Laki kuulovammaisten ja näkövammaisten ammattikouluista annetun lain muuttamisesta.

Nimike. Lain soveltamisalan laajentamisen johdosta lain nimike ehdotetaan muutettavaksi laiksi vammaisten ammattikouluista.

1 §. Pykälä ehdotetaan muutettavaksi siten, että on mahdollista ylläpitää myös ammattikasvatushallituksen alaisia valtion erityisammattikouluja, joissa annettaisiin ammatillista koulutusta kehitysvammaisille. Kehitysvammainen henkilö on kehitysvammaisten erityishuollosta annetun lain 1 §:ssä tarkoitettu henkilö, jonka kehitys tai henkinen toiminta on estynyt tai häiriintynyt synnynnäisen tai kehityksessä saadun sairauden, vian tai vamman vuoksi.

2 §. Pykälän virka- ja toimiluettelo ehdotetaan tarkistettavaksi siten, että valtion erityishuollon toimintayksiköiden kehitysvammaisten ammatillista koulutusta koskevien virkojen ja toimien nykyiset käytössä olevat nimikkeet, jotka on mainittu kehitysvamma-asetuksen 5 luvussa, lisätään lakiin. Kuitenkin kanslistin toimen nimike ehdotetaan muutettavaksi toimistosihiteeriksi ja toimistoapulaisen toimen nimike toimistovirkailijaksi. Pykälän toimiluetteloon lisäksi lisättäisiin emännän ja apulaiskanslistin toimet, jotka on

aikaisemmin perustettu kuulovammaisten ja näkövammaisten ammattikouluihin.

Lain voimaantulosäännöksessä ehdotetaan, että valtion erityishuollon toimintayksikön palveluksessa olevat henkilöt siirtyisivät tämän lain voimaantullessa ilman eri toimenpiteitä erityisammattikoulun vastaavaan virkaan, toimeen tai tehtävään.

1.2. Laki ammatillisten oppilaitosten rahoituksesta annetun lain 1 §:n muuttamisesta.

1 §. Lain soveltamisalaa ehdotetaan laajennettavaksi siten, että lakia sovellettaisiin myös valtion omistamaan kuuteen vammaisten ammattikouluun, jotka antavat ammatillista koulutusta kuulovammaisille, näkövammaisille sekä kehitysvammaisille.

2. Voimaantulo

Esitys liittyy vuoden 1986 tulo- ja menoarvioesitykseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä. Lainmuutokset ehdotetaan tulemaan voimaan 1 päivänä elokuuta 1986.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

1.

Laki

kuulovammaisten ja näkövammaisten ammattikouluista annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan kuulovammaisten ja näkövammaisten ammattikouluista 3 päivänä joulukuuta 1971 annetun lain (819/71) nimike sekä 1 ja 2 § näin kuuluviksi:

Laki

vammaisten ammattikouluista

1 §

Vammaisten ammattikoulutusta varten on ammattikasvatushallituksen johdon ja valvonnan alaisia valtion kuulovammaisten ja näkövammaisten ammattikouluja sekä valtion erityisammattikouluja.

Kuulovammaisten ammattikouluissa annetaan ammatillista koulutusta kuuroille ja vaikeasti huonokuuloisille sekä myös henkilöille, joiden on todettu tulevan kuuroiksi tai vaikeasti huonokuuloisiksi.

Näkövammaisten ammattikouluissa annetaan ammatillista koulutusta sokeille ja vaikeasti heikkonäköisille sekä myös henkilöille, joiden on todettu tulevan sokeiksi tai vaikeasti heikkonäköisiksi.

Erityisammattikouluissa annetaan ammatillista koulutusta kehitysvammaisille henkilöille.

2 §

Kouluihin voidaan perustaa rehtorin, johtajan, apulaisjohtajan, ammattiaineiden opettajan,

yleisaineiden opettajan, opettajan, ammattiopettajan, työnopettajan ja oppilasohjaajan virkoja sekä ylihoitajan, terveydenhuoltajan, sairaanhoitajan, sosiaalihoitajan, ohjaajan, emännöitsijän, emännän, toimistosihteerin, apulaiskanslistin, toimistovirkailijan ja yövartijan toimia. Lisäksi kouluihin voidaan valtion tulo- ja menoarvion rajoissa ottaa ylimääräisiä toimenhaltijoita, tilapäisiä toimihenkilöitä, tuntiopettajia ja työsopimussuhteessa olevaa henkilökuntaa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 1986.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Valtion erityishuollon toimintayksikön palveluksessa olevat henkilöt siirtyvät tämän lain voimaantullessa ilman eri toimenpiteitä erityisammattikoulun vastaavaan virkaan, toimeen tai tehtävään.

2.

Laki**ammattillisten oppilaitosten rahoituksesta annetun lain 1 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan ammatillisten oppilaitosten rahoituksesta 3 päivänä kesäkuuta 1983 annetun lain (494/83) 1 §:n 1 momentti näin kuuluvaksi:

1 §*Lain soveltamisala*

Tätä lakia sovelletaan ammatillisiin oppilaitoksiin, joita tarkoitetaan ammattioppilaitoksista annetussa laissa (184/58), teknillisistä oppilaitoksista annetussa laissa (153/39), kunnallisista ja yksityisistä kauppaoppilaitoksista annetussa laissa (234/70), merenkulkuoppilaitoksista annetussa laissa (397/75), maatalous-, kotitalous- ja kotiteollisuusoppilaitoksista annetussa laissa (62/62),

metsäoppilaitoksista annetussa laissa (141/64), sairaanhoitotoimen harjoittajien ja muun vastaavanlaisen henkilöstön kouluttamisesta annetussa laissa (598/67), kodinhoitajien ja muun sosiaalihuoltoalan henkilöstön ammatillisesta koulutuksesta annetussa laissa (270/66) ja vammaisten ammattikouluista annetussa laissa (/).

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 1986.

Helsingissä 18 päivänä syyskuuta 1985

Tasavallan Presidentti

MAUNO KOIVISTO

Opetusministeri *Kaarina Suonio*

1.

Laki

kuulovammaisten ja näkövammaisten ammattikouluista annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan kuulovammaisten ja näkövammaisten ammattikouluista 3 päivänä joulukuuta 1971 annetun lain (819/71) nimike sekä 1 ja 2 § näin kuuluviksi:

Laki

vammaisten ammattikouluista

Voimassa oleva laki

1 §

Kuulovammaisten ja näkövammaisten ammattikoulutusta varten on ammattikasvatushallituksen johdon ja valvonnan alaisia valtion ammattikouluja.

Kuulovammaisten ammattikoulussa annetaan ammatillista koulutusta kuuroille ja vaikeasti huonokuuloisille.

Näkövammaisten ammattikoulussa annetaan ammatillista koulutusta sokeille ja vaikeasti heikkonäköisille.

Näissä kouluissa annetaan ammatillista koulutusta myös henkilöille, joiden on todettu tulevan kuuroiksi tai vaikeasti huonokuuloisiksi taikka sokeiksi tai vaikeasti heikkonäköisiksi.

2 §

Kouluihin voidaan perustaa rehtorin, ammatilainien opettajan, yleisainien opettajan, ammattiopettajan, työnohjaajan ja oppilasohjaajan virkoja ja terveydenhuoltajan toimia sekä valtion tulo- ja menoarvion rajoissa ottaa ylimääräisiä toimenhaltijoita, tilapäisiä toimihenkilöitä, tuntiopettajia ja työsopimussuhteessa olevaa henkilökuntaa.

Ehdotus

1 §

Vammaisten ammattikoulutusta varten on ammattikasvatushallituksen johdon ja valvonnan alaisia valtion kuulovammaisten ja näkövammaisten ammattikouluja sekä valtion erityisammattikouluja.

Kuulovammaisten ammattikouluissa annetaan ammatillista koulutusta kuuroille ja vaikeasti huonokuuloisille sekä myös henkilöille, joiden on todettu tulevan kuuroiksi tai vaikeasti huonokuuloisiksi.

Näkövammaisten ammattikouluissa annetaan ammatillista koulutusta sokeille ja vaikeasti heikkonäköisille sekä myös henkilöille, joiden on todettu tulevan sokeiksi tai vaikeasti heikkonäköisiksi.

Erityisammattikouluissa annetaan ammatillista koulutusta kehitysvammaisille henkilöille.

2 §

Kouluihin voidaan perustaa rehtorin, johtajan, apulaishohtajan, ammattiainien opettajan, yleisainien opettajan, opettajan, ammattiopettajan, työnohjaajan ja oppilasohjaajan virkoja sekä ylihoitajan, terveydenhuoltajan, sairaanhoitajan, sosiaalihuoltajan, ohjaajan, emännöitsijän, emännän, toimistosihteerin, apulaiskanslistin, toimistovirkailijan ja yöpartijan toimia. Lisäksi kouluihin voidaan valtion tulo- ja menoarvion rajoissa ottaa ylimääräisiä toimenhaltijoita, tilapäisiä toimihenkilöitä, tuntiopettajia ja työsopimussuhteessa olevaa henkilökuntaa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 1986.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Valtion erityishuollon toimintayksikön palveluksessa olevat henkilöt siirtyvät tämän lain voimaantullessa ilman eri toimenpiteitä erityisammattikoulun vastaavaan virkaan, toimeen tai tehtävään.

2.

Laki

ammattillisten oppilaitosten rahoituksesta annetun lain 1 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan ammattillisten oppilaitosten rahoituksesta 3 päivänä kesäkuuta 1983 annetun lain (494/83) 1 §:n 1 momentti näin kuuluvaksi:

Voimassa oleva laki

1 §

Lain soveltamisala

Tätä lakia sovelletaan ammattillisiin oppilaitoksiin, joita tarkoitetaan ammattioppilaitoksista annetussa laissa (184/58), teknillisistä oppilaitoksista annetussa laissa (153/39), kunnallisista ja yksityisistä kauppaoppilaitoksista annetussa laissa (234/70), merenkulkuoppilaitoksista annetussa laissa (397/75), maatalous-, kotitalous- ja kotiteollisuusoppilaitoksista annetussa laissa (62/62), metsäoppilaitoksista annetussa laissa (141/64), sairaanhoitotoimen harjoittajien ja muun vastaavanlaisen henkilöstön kouluttamisesta annetussa laissa (598/67), ja kunnallisesta kodinhoitoavusta annetussa laissa (270/66).

Ehdotus

1 §

Lain soveltamisala

Tätä lakia sovelletaan ammattillisiin oppilaitoksiin, joita tarkoitetaan ammattioppilaitoksista annetussa laissa (184/58), teknillisistä oppilaitoksista annetussa laissa (153/39), kunnallisista ja yksityisistä kauppaoppilaitoksista annetussa laissa (234/70), merenkulkuoppilaitoksista annetussa laissa (397/75), maatalous-, kotitalous- ja kotiteollisuusoppilaitoksista annetussa laissa (62/62), metsäoppilaitoksista annetussa laissa (141/64), sairaanhoitotoimen harjoittajien ja muun vastaavanlaisen henkilöstön kouluttamisesta annetussa laissa (598/67), *kodinhoitajien ja muun sosiaali-
huoltoalan henkilöstön ammatillisesta koulutuksesta* annetussa laissa (270/66) *ja vammaisten
ammattikouluista* annetussa laissa (/).

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 1986.

